

# "Meillä on aika rento meininki"

**Piirilehdellä on ilo esitellä joukkue, joka luonnehti itseään viime syksynä Koillis-Helsingin Lähisanomissa näin: "Helsingin huonoin joukkue, ja ylpeä sellainen". Kaudella 2003 Atletico Malmi rakentui pääosin B-junnuista, pelasi Seiskassa, eikä ollut edes lohkonsa huonoin.**

– Meillä on aika rento meininki, eikä me välttämättä oteta aina niin tosissaan kaikkia pelejä. Fudis voi olla oikeasti hauskaa, tulkitsee Atleticoa luma Janne Vottonen, 17.

Onko tässä hauskaa kaveriporukassa pyöräminen vai pelaaminen?

– Fudista on tullut pelatua pienestä asti. Kai se on jotenkin osa elämää edelleenkin, etutoppari filosofi.

Pelikaverit luonnehtivat vuonna 1998 Atleticoon siirtynyttä Jannea näin: "joukkueäijä, kuuluu joukkueeseen kuin känsä varpaaseen".

Millä tavalla te pyritte pelaamaan?

– Ei meillä periaatteessa mitään erityistä pelitaktiikkaa ole.

Kun haastattelu etenee, paljastuu kuitenkin, että pelitapoja on harkoissa "ehkä vähän" treenailtu. Jokaisen "atleetikon" pitäisi esimerkiksi liikkua kentällä niin, että hänelle voi helposti antaa syötön. Ideana on myös rakentaa peliä eikä vain roiskia.

– Joskus juniorikentillä peli on voinut mennä vähän roiskimiseksi, Janne hymähtää.

Mikä sinun unelmasi jalkapalloilijana on?

– Ai, unelma? Paha sana. Pelailla joukkueen mukana ja jos siitä vaikka muutaman sarjatason vielä pääsisi nousemaan. Ei mulle sen kummempaa.

## Oudot koordinaatit

– Joukkue perustettiin

syksyllä 1993. Alkuun se oli ihan tavallinen junnujoukkue. Suurin piirtein kaikki olivat silloin 1986 syntyneinä 7-vuotiaita, kertoo MPS Atleticoa pelaaja-valmentaja Harry Tuominen, 44.

Harry, kyllä, on se oikein kirjoitettu. Sen todistaa joukkueen kotisivun Harry's Cornerin lentävä lause: "Joo, on mun ihan oikea nimi Harry, mut kylmä muuten ihan terve oon."

"Atleetien" kotisivuilla muuten kannattaa piipahtaa. Ne löytyvät osoitteesta



Mikko Pukki kirjallisissa töissä Laajasalon hiekalla.

www.suomifutis.net/mps.

Joukkue oli parisen vuotta sitten hajoamisen partaalla ja tuuliajolla, kunnes Tuominen tarttui koutsina ruoriin.

– Kun vedin pojille ensimmäisiä koordinaatioita, niin eivät he olleet koskaan semmoisia nähneetkään. Ja silloin he kuitenkin olivat jo 15-vuotiaita.

Kaikenlainen oikea futistreeni oli kunnille uppo-outoa, mutta Tuominen kertoo saaneensa silti kivan vastaanoton.

– Pojat tulivat mielellään harjoituksiin, ja olivat sitten ihmeissään, kun treenien jälkeen väsytti. Me vedettiin harjoituksia kahta kolmea kertaa viikossa.

Junnupelureita oli kuitenkin niin vähän, ettei joukkue voinut ilmoittautua oman ikäluokkansa sarjaan.

– Silloin ajateltiin, että mennään seiskadivariin. Lupasin itse tulla pelaamaan ja hankin siihen mukaan entisiä pelaajia, valmentajia ja joukkueenjohtajia. Ne mun tuttuni pyörivät siinä hetken aikaa.

Parhaimmillaan meitä oli treeneissä lähes kaksikymmentä, Harry Tuominen muistelee.

Miten ensimmäinen kausi Seiskassa sitten vuonna 2002 sujui?

– Me tehtiin koko kauden aikana kuusi maalia ja saatiin yksi piste, valmentaja läväyttää pöytään debyyttikauden saldon.

Tämä saldo taisi olla taustana, kun kuvailitte jengia kaupunginosalehdessä: "Helsingin huonoin joukkue, ja ylpeä sellainen?"

– Se oli vitsinä laitettu. Ei se saa olla mottona, että ollaan Helsingin huonoin joukkue vaan se, että kaikki pelaa, on leikkimielistä ja peli-iloa eikä ole hampaat irtavissa -tavoitetta päästä mitaleille, juuri MPS:n uudeksi puheenjohtajaksi valittu Atleticoa joukkueenjohtaja Mikko Pukki jyrähtää.

## Syödessä nälkä...

Toinen Atleticoa kausi Seiskassa sujui debyyttikauteen verrattuna loistavasti. Ainakin, jos sujumista mitataan tuloksilla, ja miksei mitattaisi.

Tusinan matsin sarjasta kertyi 9 tappiota ja 3 voittoa. Tehtyjä happeja 13, omiin menneitä 41. Sijoituksena kolmanneksi viimeinen sija Seiskan lohossa 2. Koordinaatit ja muut oikeat treenit näyttivät tuottaneen tulosta.

– Uskoisin, että jonkin verran sekin on auttanut. Me saatiin myös vahvistuksia, kun joukkueella on ollut imua. Meillä oli viime kaudella Seiskassa enemmän katsojia kuin MPS:n äijien Kolmosen peleissä. Faniryhmä käy katsomassa myös vieraspelit, Harry

Tuominen kehaisee.

Yleisöennätys taisi syntyä Pukinmäen hiekkakentällä, jossa malmilaisien kanssa otti mittaa Cosmos AP: mittelössä eli kiihkeästi mukana peräti 38 katsojaa.

Kaudella 2003 Atletico Malmi harjoitteli kolme neljä kertaa viikossa. Nyt talvella tahti on ollut lähes yhtä hektinen: treenit kolme kertaa viikossa. Tulevalle kaudelle ainakin koutsin nupissa väikkyy tavoitekin.

– Joo, me nousta Kuutoseen. Sanon näin pieni pilke silmäkulmassa, mutta on se mahdollista. Pojat ovat kaikin puolin kehittyneet niin, treenit ovat menneet hyvin, ja me ollaan saatu muutama vahvistus. Mutta ei sinne Kuutoseen mennä hinnalla millä hyvänsä, Tuominen lupaa.

Mitkä joukkueen vahvuudet ovat?

– Luulen, että syöttöpelit tulee meillä olemaan vahvaa, samoin liikkuminen. Pojat ovat hirveässä kondiksessa, jaksavat juosta ja liikkua. Sitä on harjoiteltu paljon.

– Kyllä kai meillä kunnan pitäisi riittää siellä niitä vähän vanhempia miehiä vastaan ihan hyvin. Onhan meillä treenejäkin aika monta kertaa viikossa, ja punttiksellakin käydään, sanoo Janne Vottonen.

Kun te treenaatte, käytte punttiksellä ja väläyttelette jo nousutavoitteita, niin onko "atleetien" meno käymässä totiseksi, häviääkö iloisuus?

– Ei missään nimessä. Kyllä tämä on ihan yhtä mukavaa edelleenkin. Harkoissakin on se pelailu pääosassa, ei siellä aina välttämättä treenata, Janne huomauttaa.

## Lisää pelejä

– Tulevalla kaudella me



Pelaaja-valmentaja Harry Tuominen raikastaa oloaan HJK-j/Malmi-ottelun tauolla.

koetetaan hommata enemmän matseja. Me ollaan ilmoitautunut sekä tähän 7. divisioonaan että A20-sarjaan, ja Hesa cupinkin mennään, että saadaan enemmän pelejä, kertoo Mikko Pukki.

– Kun meillä oli viime kaudella vain kaksitoista peliä, niin se oli liian vähän. Ja kun siinä kesälläkin on pitkä tauko just parhaaseen aikaan, niin olis kiva päästä Hesa cupissakin pelaamaan, Janne kommentoi.

Tulevaan kauteen Atletico joka tapauksessa valmistautuu ns. kunnolla. Harjoituksiakin vedetään tehokkaasti, kun muistaa,



Janne Vottonen kuuluu jengiin kuin "känsä varpaaseen", tietävät pelikaverit.

että toiminta-ajatuksena kuitenkin on lähinnä leikkimielinen pelailu.

– Nyt näyttää hyvältä. Meillä toistakymmentä kaveria käy joka treeneissä. Kaikki eivät käy ihan kaikissa treeneissä, mutta jokainen käy kerran tai kaksi, joku kolme kertaa viikossa, Harry Tuominen kuvailee sydäntalven meno.

– Aktiivisia pelaajia taitaa olla 16. Se on tulevaa kautta ajatellen varsin hyvä määrä. On muutama vaihtomieskin, koutsit iloitsee.

Piirin Seiskassa nähdään tulevallakin kaudella tosi nuori Atletico-joukkue. Valmentaja arvioi, että porukan keski-ikä on ehkä noin seitsemäntoista vuotta.

"Atleetien" järeimpiä aseita lienevät ensi kesänä maalivahti Paul-Mikael Forsström ja hyökkääjä Marko Borodavkin.

– Maalivahtia ovat kaikki vastustajajoukkueet ylistäneet ja sanoneet, että hän ehkä tämän sarjatason paras maalivahti, sanoo Janne Vottonen, jonka pelikaverit äänestivät vuoden 2003 puolustajaksi ja jonka suosikkijoukkue nro 1 on MPS, "ehdottomasti".

Marko Borodavkin puolestaan keräsi "atleetien" äänestyksessä viime kaudelta peräti neljä titteliä: vuoden hyökkääjä, vuoden pelaaja, vuoden tuloskas, eniten tähtipelaajaa.

Markku Lehtola



Keskikenttämies Aripekka Junno (vas.) ja tähtihyökkääjä Marko Borodavkin (oik.) näyttävät rennon meiningin malloja kiivaan pelin tuoksissa.



"Atleetit" virallisessa joukkuekuvassa Laajasalon hiekkakentällä syyskuun 2003 alussa. Eturivissä keskellä Seiskan veskarivirtuosi Paul-Mikael Forsström.